

Om et barn kommer til en kærlig opvækst hos en enlig, en homoseksuel eller heteroseksuelle, er Det Radikale Venstre fuldstændig uvedkommende, da vi mener, at de tre måder at organisere en familie på er fuldt ud lige gode, og at det er op til folk selv at vurdere, om de har lyst til at leve på den ene eller den anden eller den tredje måde.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg vil gerne takke hr. Simon Emil Ammitzbøll for alle de pæne ord, der trods alt tilflød Det Konservative Folkeparti.

Jeg hører ligesom den radikale ordfører klandre den borgerlige fløj lidt for at drage nogle praktiske overvejelser ind i det, at det er forkert, at man ligesom tager udgangspunkt i det samfund og den verden, vi nu engang lever i.

Nu vil jeg gerne drage en tidligere konservativ statsminister ind, og jeg tillader mig med navns nævnelse at sige hr. Poul Schlüter, som jo sagde, at politik trods alt er et praktisk erhverv – og det er jeg enig med ham i – og også sagde, at ideologi er noget bras.

Når vi tænker på, at det f.eks. i Sverige ikke er lykkedes for homoseksuelle par at få adoptivbørn, er det her så ikke bare signalpolitik, hvis hr. Simon Emil Ammitzbøll skal være helt ærlig?

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at hr. Simon Emil Ammitzbøll er helt ærlig i denne sag, også i denne sag.

Jeg har stor respekt for, at hr. Per Ørum Jørgensen mener, at vi skal diskutere praktisk politik. Det vil Det Radikale Venstre også gerne, og jeg er glad for, at den tidligere statsminister, hr. Poul Schlüter, bliver nævnt. Ham er jeg en utrolig stor fan af, og jeg kan fuldt ud dele de citater, som hr. Per Ørum Jørgensen nævner.

Det, jeg gjorde, var at tilbagevise hr. Per Ørum Jørgensens og andres påstande og argumenter om, hvordan de praktiske forhold var. Jeg gendrev, sønderrev dem faktisk, fordi man påstod, at det var et praktisk problem, og at Danmark ville få sværere ved at få børn til adoption, hvis man vedtog dette forslag.

Det er der ikke noget, der tyder på, fordi det er baseret på bilaterale aftaler med de enkelte lande; fordi der er lavet en undersøgelse i Sverige; fordi hr. Per Ørum Jørgensens udmærkede partifælle, fru Lene Espersen, justitsministeren,

har givet Folketinget et svar om, at det ikke vil ikke forholde sig sådan.

Så rent praktisk er det ikke noget problem.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg undrer mig altså lidt over, at der ikke er nogen af ordførerne blandt forslagsstillerne overhovedet, der ønsker at kommentere det faktum, at man i Sverige, hvor man har gennemført den her lovgivning, i den virkelige verden ikke på noget tidspunkt har fået adoptivbørn til homoseksuelle familier.

Det må da trods alt gøre indtryk også på den radikale ordfører, at homoseksuelle familier, hvis vi tillader de her ting, får stillet et eller andet i udsigt og skal igennem en masse undersøgelser og interview osv. for at dokumentere, at de er velegnede som forældre, men når de kommer hen til målstregen, er der ingen børn til dem. Det må da gøre indtryk. Det er da kun signalpolitik, hvis ikke det kan føres ud i livet i den virkelige verden.

Kl. 16.55

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil starte med at oplyse hr. Per Ørum Jørgensen om, at jeg faktisk i en tidligere ordveksling, jeg tror, det var med hr. Søren Pind, var inde på netop dette forhold, så der er nogle af forslagsstillerne, der har villet forholde sig til spørgsmålet.

Men jeg vil gerne sige det samme en gang til. Det er jo rigtigt, at Sverige ikke på nuværende tidspunkt har fundet nogen lande, der vil afgive børn. I Storbritannien har man løst det anderledes. Der giver man britiske børn til homoseksuelle, så det problem er ligesom løst.

Men pointen er, at vi diskuterer, om vi synes, at det er i orden, eller det ikke er i orden. Vil vi gøre det muligt, eller vil vi ikke gøre det muligt? Det praktiske vil jo netop med hr. Per Ørum Jørgensens egne ord ikke engang få en betydning i begyndelsen.

Pointen er, at hvis man mener det, som vi har fremsat forslag om, hvem skal så gå forrest? Tror hr. Per Ørum Jørgensen virkelig, tror Det Konservative Folkeparti virkelig, at det er lande i Afrika og Asien, der skal gå forrest, eller er det lande i den vestlige verden, der skal gå forrest for at ændre på det her? Jeg tror, at det er lande i den vestlige verden. Hvis man tror anderledes i